

СЕРГІЙ ДУРИЦЬКИЙ:

«Маємо час, аби переосмислювати власне життя, повернутися обличчям до людей і подбати про свої громади»

5

РЕШЕТИЛІВСЬКА МІСЬКА
РАДА ВИДАЄ ПРОДУКТОВІ
НАБОРИ ТИМЧАСОВО
ПЕРЕМІЩЕНИМ ОСОБАМ

3

У НОВІЙ МИХАЙЛІВЦІ
ЗАКЛАЛИ САКУРОВИЙ ПАРК

2

Решетилівщина

#19(209) від 12 травня
2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

В РЕШЕТИЛІВЦІ
ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ
ЗЕМЛЯКІВ,
ЯКІ ПЕРЕМОГЛИ
ГІТЛЕРІВСЬКИЙ
НАЦИЗМ

3

У РЕШЕТИЛІВЦІ
ПОНОВИЛИ ЗАНЯТТЯ
НА КАЯКАХ

4

ВАЛЕРІЙ
ОСЛАВСЬКИЙ –
ГІСТЬ
«ВІНІЛОСХОВИЩА»

9

ЯК ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ ПЕРЕТВОРИВСЯ НА ДЕНЬ ГАНЬБИ ДЛЯ РОСІЇ

Від оголошення загальної мобілізації і офіційного оголошення війни до ядерних ударів по Україні, й столиці зокрема — такі сценарії малювали «експерти» у соцмережах на знакову для росії дату 9 травня. Паніці піддавалися і цілком приємні ЗМІ. Натомість керівництво держави лишалося у Києві і вкотре нагадувало: всі ці панічні новини — не що інше, як частина ІПСО, тобто

інформаційно-психологічної операції. Радше — істерично-панічної. Бо як показав парад у Москві і коротка промова путіна, з нотками істерики наприкінці та вперте уникання згадок про Україну й «спецоперацію», у цій війні росії більше критично нічим. Та й святкувати росіянам нічого.

Україна забрала у росії перемогу — так впливова іноземна преса охарактеризувала ситуацію на фронті воєнному

та геополітичному. Адже у ці травневі дні в Україні пройшов власний парад, точніше справжній марафон із візитів світових лідерів, як то прем'єра Канади Джастіна Трюдо, та знаменитостей (концерт U-2 у столичному метро), що прагнули продемонструвати свою підтримку нашій країні і народу. Про це, а також про героїчний брифінг захисників Маріуполя, першокласний тролінг від Джо Байдена читайте на 6-й сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатний індекс —

60841

(24 грн на місяць)

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

У Новій Михайлівці заклали сакуровий парк

Завдяки перемозі у конкурсі «Громадський бюджет Решетилівської міської територіальної громади» у селі Нова Михайлівка реалізують проект під назвою «Парк відпочинку із сакуровою алеєю». Мешканці давно мріяли, щоб у центрі населеного пункту з'явився парк із зеленими насадженнями, лавками, урнами та алеями. Наразі облаштування сакурового парку знаходиться на завершальному етапі.

«Звичайно, ще є багато планів, задумок — все зробимо з часом. Сподіваємося, що з роками наші сакури квітнуть яскравіше, ростимуть і милуватимуть нас своєю красою. За час реалізації цього проекту були задіяні майже всі, хто небайдужий. Використано понад 15 машин піску, більше 500 літрів води, але найбільше — людської

сили і, звичайно, молитов, щоб сакури перезимували... Я щиро вдячна всім, хто пліч-о-пліч працював», — зазначила зазначає автор ідеї та староста сіл Нова Михайлівка, Молодичівщина, Потеряйки, Шарлаї Валентина Пазушан.

Вона також висловила персональну подяку кожному, хто працював над тим, щоб мрія мати сакуровий парк стала реальністю.

«Особлива подяка Володимиру Шевченку, Юрію Старості, Іванові Левченко, Юрію Кузьменку, Вячеславу Кузьменку, Олександрі Кузьменку, Русланові Омеляненко, Миколі Срібному, Руслану Кунділю, Віктору Харю! Чоловіки працювали самовіддано, на своєму ентузіазмі і з мріями про наше краще село, про краще майбутнє. Також щиро дякую ТОВ «БУРАТ — АГРО»,

особливо Юрію Миколайовичу Фіньку, який завжди миттєво допомагає. Дякую ПАФ «ПОДОЛ'ЯКА», в особі Івана Васильовича Андрійко. Щира подяка всім жінкам, які допомагали (пробачте, що не перераховую, боюсь когось пропустити). І дуже хочеться подякувати Решетилівській міській раді за можливість розвиватися, а ще всім, хто підтримав цей проект своїм голосом», — наголосила Валентина Пазушан.

Паркова зона, на думку авторів, стане улюбленим місцем відпочинку жителів та гостей громади. А реалізація ідеї — це яскравий приклад того, як згуртованість та небайдужість місцевих жителів допомагає покращувати громаду, робити населені пункти ще комфортнішими для проживання.

Віта ШАФОРСТ

Комунальники «Ефекту» продовжують благоустрій громади

Комунальне підприємство «ЕФЕКТ» Решетилівської міської ради продовжує дбати про чистоту та благоустрій Решетилівської громади, створюючи оптимальні умови для праці та відпочинку жителів та гостей нашого краю.

Зокрема, у місті Решетилівка комунальники провели скошування трави в парку Перемога, окультурювання пам'ятників Полеглим воїнам у мікрорайоні Новоселівка, мікрорайоні Цибулівка, в парку Танкістів, у селі Піщане. А в селі Білоконі виконали поточний ремонт пам'ятника Загиблим воїнам.

Постійно тривають роботи з благоустрою в сквері

Молодіжний та парку Матері та дитини, де нещодавно запустили фонтани та обновили фарбу на ігрових елементах дитячих майданчиків. Також здійснено обробку, прополювання та підживлення квітів у місті та селах Каленики, Білоконі, Пасічники.

Наразі комунальники обкошують узбіччя доріг в центрі та на околицях міста. На черзі благоустрій у старостатах, де працівники КП «Ефект» також відповідають за утримання територій і працюють згідно графіків.

Юлія ГРІНЧЕНКО

На Решетилівщині заліснили понад 6 гектарів території

Більше 5 мільйонів дерев висадили лісівники Полтавщини цієї весни. Цьогоріч посаджений ліс стане особливим, адже посадкова кампанія проводилася в умовах війни. Навіть у цей складний час державні лісгосподарські підприємства області спрацювали ефективно та вчасно провели садіння лісу.

Лісівникам Полтавщини вдалося висадити 5 млн 600 штук сіянь деревних рослин на площі у 900 га, з яких 146 га — це нові ліси.

Зокрема працівники «Решетилівського лісництва» ДП Полтавського лісового господарства висадили сосну та дуб звичайні на площі 6,5 га на території сіл Мушти та Шилівка Решетилівського міської територіальної громади.

До слова, під час останньої осінньої лісокультурної кампанії працівники місцевого лісового господарства висадили дерева на площі 6 га у с. Михнівка Решетилівської громади.

Юлія ГРІНЧЕНКО

В умовах дефіциту пального можливі перебої із вивозом сміття

Щотижня працівники комунального підприємства «Покровський комунгосп» дбають про чистоту і охайність населених пунктів громади. Цього тижня запланований збір та вивіз побутових відходів у жителів Покровського та Федіївського старостатів. Зокрема, у Покровському збір сміття проведуть по вулицях: Освітнянська, Зоряна, Елеваторна, Робітнича, Світанкова, Зелена, Миру, Шевченка, Грушевський шлях, Гоголя, Степова, Привокзальна та провулках Садовий, Фруктовий і Чураївні. Також запланований вивіз із Кукобівського старостату. Споживачам, які не уклали договір із комунальним підприємством, вивозити сміття категорично заборонено.

Водночас, як інформують комунальники та представники старостатів, у зв'язку із відсутністю пального на АЗС виникли тимчасові перебої зі

збором та вивозом побутових відходів із окремих населених пунктів. Тому жителів громади просять ставитися із розумінням та не створювати стихійних сміттєзвалищ поблизу сміттєвих контейнерів.

«Шановні жителі села Лиман Другий та Братешки! На даний час тимчасово утворилася проблема з паливно-мастильними матеріалами, і ви це розумієте! Але ж неодноразово зверталися до вас не створювати проблеми із ТПВ, для чого наповнювати баки, щоб все сміття було по всьому селі та у дворах! Невже приємно дивитися вам на це все? Складіть вдома, почекайте поки налагодиться ситуація з паливом, не вжте це так складно, викидайте сміття в пакетах та мішках, щоб вони були зав'язані та не складайте біля баків! Дякую за розуміння!» — зазначає староста сіл Лиман Другий та Братешки Олена Глазкова.

Михайло ЧУБ

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, у період із 2 по 9 травня у Решетилівській громаді зареєстрували 54 повідомлення про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 4 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень. Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо

місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді сталася 1 надзвичайна подія. 2 травня у селі Демидівка горіла споруда сінника.

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

В Решетилівці вшанували пам'ять земляків, які перемогли гітлерівський нацизм

Цього року Україна відзначила 8–9 травня в умовах повномасштабної військової агресії Росії, яка посягає на нашу незалежність і територіальну цілісність, існування українців, намагається зруйнувати міжнародну систему безпеки і загрожує миру у всій Європі. Тому традиційне гасло цих пам'ятних днів «Пам'ятаємо — перемаємо!» цього року на державному рівні дещо видозмінено і звучить

так: «Перемогли нацистів — переможемо і рашистів!».

8 травня у Решетилівці до Меморіалу слави та іменних плит алеї поклали квіти в пам'ять про українців, які здійснили неоціненний подвиг у боротьбі з гітлерівським нацизмом.

«Ми пам'ятаємо і шануємо тих, хто виборов перемогу тоді, й шануємо тих, хто виборює її сьогодні», — зазначила міський голова Решетилівської громади

Оксана Дядюнова, яка теж взяла участь у покладанні.

Жодних інших пам'ятних заходів у громаді, області та на державному рівні не проводили.

Історія повторюється, але українців не змогли зламати і знищити ні під час Другої світової, ані після її закінчення. Тож впевнено гуртуймося до нашої Перемоги.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Військового медика з Решетилівщини удостоїли орденом Богдана Хмельницького

Указом Президента України №295 від 3 травня 2022 року про відзначення державними нагородами України за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено фельдшера, сержанта медичної служби Збройних Сил України Людмилу Анатоліївну Ясененко з села Пустовари Решетилівської громади.

Людмила Ясененко санінструктор медичної роти 72 окремої механізованої бригади ім. Чорних Запорозжців.

Раніше медик за позивним «Бджілка» працювала

акушером, а коли у 2014 розпочалися бойові дії на Донбасі пішла служити добровольцем. За час служби вона врятувала життя сотням побратимів,

витягуючи їх із самісінької лінії вогню. Нині мужня землячка-військовослужбовиця на фронті продовжує протистояти російському агресору й рятує життя захисникам України.

До слова, у 2021-му Людмилу Ясененко під час щорічної церемонії нагородження кращих медиків країни нагородили «Медаллю Святого Пантелеймона» у номінації «За турботу і ласку до хворого».

Щиро пишаємося мужньою землячкою і бажаємо захисту від Всевишнього Людмилі, її побратимам і всім захисникам України.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Решетилівська міська рада видає продуктові набори тимчасово переміщеним особам

З 9 травня у приміщенні Решетилівського Центру надання адміністративних послуг за адресою вул. Покровська, 17 розпочали видачу продуктових наборів від Решетилівської міської ради внутрішньо переміщеним особам, що зареєстровані в місті Решетилівка та селах

Хоружі, Прокопівка, Білоконі, Шкурупіївка, Колотії, Сені та Ганжі.

За словами міського голови Оксани Дядюнової, лише за перший день до ЦНАПу у Решетилівці звернулися за допомогою 206 осіб.

Кожен продовольчий набір містить 5 кілограмів борошна,

консерви, равіолі, 400 грамів макаронних виробів та крупу з наявного асортименту.

Аналогічну допомогу переселенці, які живуть у сільських населених пунктах, можуть отримати у відповідних старостатах.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Коротко про головне

В Україні встановили нові ціни на пальне

Мінекономіки зафіксувало середню вартість бензину та дизеля на рівні 31,19 грн та 35,63 грн за літр відповідно. З урахуванням торгової націнки АЗС зможуть продавати українцям бензин по 37,69 грн/л, а дизель — по 42,63 грн/л.

В області вже засіяли 845 тисяч гектарів сільськогосподарських культур

Зокрема, ранніх зернових та зернобобових посіяли на площі 91,9 тис. га. Кукурудзи на зерно посіяно на площі 308,2 тис. га (49,6% до прогнозу). Соняшнику — майже 340,5 тис. га (88,6% до прогнозу). Сої — близько 29,5 тис. га (24% до прогнозу).

До того ж аграрії завершили посів цукрового буряку — посіяно 20,2 тис. га (100% до прогнозу).

ТРО воюватиме за межами своїх областей

Верховна Рада ухвалила закон, який дозволяє територіальній обороні виконувати завдання у районах ведення бойових дій за межами своєї громади.

Раніше територіальна оборона була зайнята лише у завданнях, що стосуються їхнього регіону дислокації.

Волонтери шукають тканину для пошиття білизни в госпіталі

Волонтери нашої громади продовжують шити білизну для поранених бійців у госпіталі. Наразі є потреба в натуральних тканинах.

Приносити можна до пункту збору/видачі одягу, що знаходиться у Решетилівці по вул. Покровській, у міському будинку культури.

В Полтавській області відновили рибальство, але з певними обмеженнями

З 10 травня дозволено проводити любительську риболовлю на водоймах Полтавщини. Про це повідомив начальник Полтавської ОВА Дмитро Лунін.

Але ловити рибу можна поплавковою чи донною вудкою з одним гачком або спінінгом з блешнею з берега в межах населених пунктів. Її надалі заборонено рибалити там, де нереститься риба. Ці місця визначені Управлінням Державного агентства меліорації та рибного господарства у Полтавській області. Навігація маломірних суден і промисловий вилов теж — під заборонаю.

Відбувся другий етап фотопроєкту «Діти війни в обіймах Решетилівки»

4 травня на базі Всеукраїнського центру вишивки і килимарства відбулася 2 частина благодійного фотопроєкту «Діти війни в обіймах Решетилівки: Children of war & Unique Folk arts». Культурний, а ще «антистресовий івент» організували для дітей, які приїхали до Решетилівки з усіх «гарячих» точок нашої країни. У програмі — арт-терапія, зокрема майстер-класи з лялькарства та розпису по дереву. У другому етапі проєкту взяли участь понад 30 дітей переселенців.

На Полтавщині заборонили налаштовувати російські канали через супутникове телебачення

Підключати чи налаштовувати трансляцію російських каналів через супутник заборонили на платній та безоплатній основі. Крім того, таке мовлення не можна ретранслювати, зокрема: у закладах харчування, у готелях, пансіонатах, хостелах тощо, у розважальних закладах. Це зробили задля уникнення поширення ворожої пропаганди серед населення, яка сіє паніку та виправдовує вторгнення росії.

Таке рішення прийняла Рада оборони області за зверненням Управління Служби безпеки України в Полтавській області.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Захисники із Решетилівщини продовжують отримувати тактичні кросівки

Для захисників України закупили ще 100 пар тактичних кросівок. Про це повідомив голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький. Взуття направлять захисникам із нашої громади, які нині обороняють Україну від ворога за межами Полтавської області.

«Разом із народним депутатом України Олегом Кулінічем та головою Решетилівської громади Оксаною Дядюною продовжуємо укомплектування літнім тактичним взуттям призовників Решетилівської ТГ! Це не бюджетні та не волонтерські кошти. За підтримки органів місцевого самоврядування області допомагатимемо

і надалі», — повідомив Олександр Біленький.

Перші 200 пар тактичних кросівок надійшли наприкінці квітня, усі вони направлені у регіони, де наші земляки боронять Україну від ворога.

«Отримали тактичні кросівки для наших захисників з села Миколаївка — Олега Ковтуна та Михайла Платка, що перебувають на позиції „нуль“ третій місяць. Щира вдячність від наших родин Олександру Біленькому та Оксані Дядюновій за турботу про воїнів громади і не лише! Разом до перемоги!» — зазначає наша землячка Ірина Платко.

Віта ШАФОРСТ

Жителі громади в чергове зібрали допомогу для Харкова

Чергові гуманітарні вантажі волонтери доставили минулого тижня до Харкова. Жителі нашої громади невпинно збирають продукти харчування, випікають хліб та пиріжки, передають засоби особистої гігієни, медикаменти тощо. Щотижня до збору «гуманітарки» приєднується все більше населених пунктів та людей, адже кожен прагне допомогти постраждалим регіонам та підтримати людей, які вимушені покинути домівки та переховуватися від обстрілів.

«7 травня до Харкова для військових і цивільного населення було доставлено продукти,

ліки та засоби гігієни. Люди із Салтівки і метрополітену отримали все, що передали небайдужі наші земляки. Дякуємо селу Остап'є за продукти, за допомогу в організації Коваленко Катерині і Ользі Філенко, дякуємо жителям села Федіївка і Лучки за надану допомогу, Тамарі Ячменник за організацію збору в даних селах, величезне спасибі ТОВ «Електронбуд-Сервіс», дякуємо колективу дитячого садочку села Покровське за пиріжки для ЗСУ. Також дякуємо Церкві Христа Спасителя міста Решетилівка, церкві Решетилівські Євангельські

Християни Баптисти, Ляшенко Олені за випічку, Олені Гудзь і Ігорю Гмирі з Решетилівки за канцтовари для дітей Харкова, Катерині Дуднік і Віці Чорняк з Полтави за постійну допомогу. Наші військові вдячні за випічку та дитячі малюнки», — зазначає волонтер Віта Приходько.

Завдяки небайдужим людям та безстрашним волонтерам, жителі Харкова відчувають постійно підтримку та отримують допомогу, яка вкрай важлива для того, щоб вижити під постійними обстрілами ворога.

Віта ШАФОРСТ

Решетилівський центр туризму організовує цікаве дозвілля для дітлахів, які тимчасово проживають у громаді

У четвер, 5 травня, Центр туризму влаштував тренування на базі спорткомплексу ДНЗ «Решетилівський професійний аграрний ліцей імені І.Г. Боровенського». Діти разом із батьками провели кілька активних годин на занятті зі скелелазіння.

«Дякуючи керівництву аграрного ліцею та активним гостям нашого міста, що тимчасово знайшли прихисток від війни, організували тренування на скеледромі. Два десятки дітей та їхніх рідних спробували себе на стенді. Ваші посмішки безцінні», — зазначає керівник Решетилівського центру туризму Павло Мосієнко.

Нещодавно, за підтримки Решетилівської міської ради, Центр туризму розгорнув імпровізований мотузковий парк у селі Сухорабівка. На території школи відбувся майстер-клас для дітей, які тимчасово проживають у нашій громаді. Понад десять дітей активно провели дозвілля на

свіжому повітрі. До заходу також приєдналося кілька місцевих школярів.

Заняття у мотузковому парку стали першим заходом, який організував Центр туризму за понад два місяці війни.

Віктор БЛОКІНЬ

Переселенці та місцеві мешканці, які мають дітей до трьох років, продовжують отримувати допомогу від благодійників

Майже три тижні тому Решетилівська міська рада повідомила, що зараз у місті є можливість отримати допомогу не тільки внутрішньо переміщеним особам, а й мешканцям Решетилівської громади, що опинилися в складних життєвих обставинах і мають діток до 3-х років, від команди благодійників «Громада Українців Тюрінгії». За цей час за допомогою звернулася майже сотня осіб. Усі вони заповнили електронну форму для видачі допомоги.

«Друзі, інформація актуальна! Долучилися вже понад 70 людей. Якщо потребуєте допомоги, заповнюйте електронну форму», — зазначає керівник громади Оксана Дядюнова.

Нагадуємо, що для отримання гуманітарної допомоги потрібно заповнити заявку за

цим посиланням: <https://bit.ly/3JZs7cN>. У електронній формі необхідно вказати: прізвище, ім'я по батькові; місце реєстрації (назва населеного пункту, вулиця та номер будинку); мобільний телефон для зв'язку; статус сім'ї (одинок мати, багатодітна сім'я, малозабезпечена сім'я, сім'я військовослужбовця, ВПО, сім'я, що виховує дитину з інвалідністю); вказати вік дитини; обрати розмір підгузок, вказати назву молочної дитячої суміші, а також відмітити, які необхідні засоби для немовлят (пляшечка для годування, силіконова соска тощо). У міській раді повідомляють, що після опрацювання заявки, з кожним, хто заповнив електронну форму, зв'яжеться спеціаліст відділу соціального захисту населення.

Михайло ЧУБ

У Решетилівці поновили заняття на каяках

Минулого тижня Решетилівський центр туризму повідомив про те, що у місті відновлюють сплави на каяках та дошках SUP. Заняття будуть проводити для молоді. Записатися на сплави можна звернувшись до Центру туризму через сторінки у соціальних мережах.

«Відновлюємо заняття з дітьми на воді. Поки лише на дошках SUP та одномісних каяках. Винятково в акваторії річки Говтва, в межах міста. Чекаємо всіх бажаючих молодих людей віком до 21 року. Також окремо є можливість організації занять і міні-сплавів для окремих груп

дітей із навчальних закладів громади», — зазначає керівник Решетилівського центру туризму Павло Мосієнко.

Нагадаємо, що сплави на байдарках та дошках SUP уже кілька років користуються популярністю серед гостей та жителів Решетилівщини. Щороку сезон сплавів відкривають навесні і триває він аж до пізньої осені. У зв'язку із військовим станом в країні, тимчасово пересування водоймами громади було обмежене, але тепер поступово відновлюється.

Віктор БЛОКІНЬ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Сергій ДУРИЦЬКИЙ: «Маємо час, аби переосмислювати власне життя, повернутися обличчям до людей і подбати про свої громади»

Перший візит до села Остап'є декілька років тому викликав неабияку купу емоцій та вражень. По-перше, там красиво. Неймовірна природа і гостинні люди, тож кращого місця для відпочинку важко собі уявити. Щоправда зараз мешканцям Остап'є і навколишніх сіл не до відпочинку: місцеві жителі, як і вся країна, працюють на перемогу і створюють комфортні умови для земляків, які вимушені були залишити охоплені війною домівки. Про це, про нагальні проблеми, плани, які так і не вдалося втілити у життя, згуртованість громади ми й говорили із Остапівським старостою Сергієм Дурицьким, продовжуючи серію наших інтерв'ю.

— **Сергію Петровичу, де вас застав перший день повномасштабного вторгнення? Думки тієї миті? Що перше зробили?**

С.Д.: Війна застала вдома, було близько 5-ї ранку. Оскільки в селі живемо, то саме о такій ранній порі виходимо поратися по господарству. От тієї миті й почув сюди, на північ, у миргородській стороні, вибухи. А потім — гул літаків: два винищувачі йшли з Миргорода на захід. Отак і зрозуміли, що почалася така ганебна річ, як повномасштабна війна. Того ж дня всіх старост міський голова Оксана Дядюнова збрала у Решетилівці. Це було 24 лютого, а 25-го мала б відбутися сесія міської ради, де розглядалося б питання про укрупнення старостатів. Мало лишитися 8 новопризначених старост, а решта повинна була звільнитися. Так що всіх викликали, повідомили, що всі далі працюємо. Також отримали перші рекомендації з приводу організації роботи, патрулювання, охорони території, проведення мобілізації. Наші перші дії у старостаті — будували укріплення біля мосту, створювали блокпости, організували мобільні групи для патрулювання населених пунктів. Всі свої дії узгоджували із міською радою. Вдячний жителям, що всі бралися до роботи — і до патрулювання, і до будівництва, і до наведення ладу. Щодо мобілізації, то ми тісно співпрацювали із військкоматом. Повісток було чимало. Я декілька разів був особисто у військкоматі, кожну повістку обговорювали, коли виникали питання, при потребі надавали відповідні акти, довідки. Тобто кожна людина була облікована, з'ясували, хто й де знаходиться, чим займається.

Зараз процес мобілізації стих. Натомість гостро стоїть питання наведення ладу в старостаті. Адже територія велика, багато прибирання. Щодня виходить група благоустрою — займаються косінням трави у парках та скверах, обкошують узбіччя доріг. Ну, і паралельно з цим ми чимало допомагали і працювали

із вимушено переміщеними особами.

— **Їх до вашого старостату приїхало багато?**

С.Д.: На сьогодні за даними нашого старостату зареєстрована 171 людина. Проте це без тих, хто зареєструвався самостійно через «Дію», могли також реєструватися в Решетилівці. Тому вимушено переміщених осіб у Остап'є значно більше, можливо, кількість сягає навіть 250 осіб. Це теж велика й відповідальна робота, адже кожному потрібно було знайти житло.

— **От про це хотіла запитати. Бо у ваших колег виникали проблеми, оскільки житло нібито і є, проте воно не зовсім придатне до проживання, чи невідомо, де власник. Як ситуація у Остап'є?**

С.Д.: Та всі ж села в Україні у принципі однакові, то й ситуація така ж сама. У нас така велика кількість прибулих, бо й село ж велике і багато хат-пусток, як ми говоримо. Але вони в різному стані. Були такі будинки, що відкриваєш — заходь і живи. Певною мірою виграли ті, хто почав першими їхати до нас, вони потрапили у кращі умови. Потім довелося відкривати будинки, котрі менш підходили для проживання, для прикладу, потрібно було доумеблювати помешкання. А зараз житлового фонду відверто бракує. Все, що лишилося, — це помешкання, не зовсім придатні для проживання. Проте люди погоджуються й на таке. Шукаємо ліжка, матраци, речі, меблі, аби людям було більш-менш комфортно. Добре, що погода стала на тепло. Бо проблеми виникали саме з тими будинками, які відключені від газу- та електропостачання. З цим складно, проте далеко не всі питання він міг вирішити самотужки. Тому швидше встановлювали грубки, аби можна було топити дровами. Звісно, що люди є різні. Хтось потребує більш комфортних умов, вони відмовлялися, їхали

“

Давно мали б усі зрозуміти: якщо ми самі не будемо розвивати свою громаду, то й ніхто нам не допомагатиме. Допомогу дають тим, хто сам щось робить.

й шукали для себе краще житло. Інші приїздили й раді були цьому, лишалися в нас. Старалися всіх помістити. Буквально ще декілька днів тому телефонували мешканці Харкова, напитувати житло. Та вибачаємося і просимо їх, аби шукали житло деінде, зверталися в інші громади, бо, на жаль, не маємо придатного житла.

— **Ви сказали, що й досі телефонують із Харкова. А звідки ще біженці у громаді?**

С.Д.: Найбільше людей з Харкова, потім — Луганськ, Суми і Миколаїв. Першими почали приїздити мешканці Сум, а коли бойові дії на сумському напрямку стихли, населені пункти звільнили, сумчани почали повертатися додому. Власне, люди приїздили своєрідними хвилями: активізувалися бойові дії у містах — і потім вимушено переміщених осіб також збільшувався. Але харків'ян зараз найбільше.

— **Чи були проблеми із постачанням продуктів, медикаментів? Бо у деяких селах такі перебої на початку війни траплялися.**

С.Д.: Ні, у нас таких проблем не виникало. Постійно й стабільно працюють три торгові точки, підприємці привозять товар, забезпечують земляків усім необхідним. Це стосується як продуктів харчування, так і побутових товарів. Я не чув жодного зауваження чи нарікання, що чогось бракує.

Щодо ліків, то можна звернутися до амбулаторії сімейної медицини. Або ж запитували у мене — привозив ліки всім, хто звертався. Хто їде до Решетилівки, бере замовлення і купує всі необхідні ліки, забезпечуємо медикаментами через соціальних працівників.

— **Звісно, що не можемо оминати увагою волонтерський бік життя громади. Остап'є продовжує волонтерити?**

С.Д.: А як інакше? На першому поверсі адмінбудинку відвели під волонтерський центр велику кімнату, куди люди приносили не лише продукти харчування — картоплю, вермішель, консервацію, а ще ж одяг та взуття, засоби гігієни. Вимушено переміщені особи приходили сюди і брали, кому що потрібно. Чого не було — питання вирішували в особистому порядку, відразу відшукували все, що було потрібно. Та й з продуктами проблем не було, радше із меблями та облаштуванням будинків. Шукали ліжка, старі канапи, матраци, аби людям було на чому спати. А ще потрібні були плити, техніка — все, що стосується облаштування побуту. Інформацію про потреби розмішували в місцевих пабліках та групі в соцмережах, тож місцеві мешканці приносили, що в кого є: хто приносив холодильник, хто електроплитку, газовий балон, шланг чи редуктор. Зараз все більш-менш устаткувалося. Тепер старостат звертається за допомогою, щоб допомогли з косінням трави, прибиранням території.

— **Як зараз тримаєте зв'язок із міською владою і Решетилівкою?**

С.Д.: Співпрацюємо, як і раніше. Буквально минулого тижня міська влада забезпечила нашу громаду необхідними матеріалами для робіт із благоустрою — пальним, мастилом, ліскою. Два дні вже косимо. Забезпечили вапном. Ми то раніше вже побілювали дерева, скористалися власними запасами, проте потреби ще є. Рідше трішки стали їздити до Решетилівки, бо економимо пальне. Проте зв'язок тримаємо постійно і з міським головою Оксаною Дядюною, і з її заступниками та керівниками профільних відділів. Так що під час поїздки вирішуємо всі нагальні проблеми у комплексі, оперативно і швидко. Маємо нормальну співпрацю у єдиній команді за графіком 24/7.

— **Сергію Петровичу, а були ж плани, які зруйнувала війна? Що хотілося зробити в рідному старостаті і що довелося відкласти у часі до перемоги?**

С.Д.: Та певно, що плани були у кожного з нас і в особистому житті, котрі довелося ставити на паузу. Громада мала чимало планів у царині благоустрою, наприклад, щодо спортивного майданчику

в центрі села. Мали навести лад у будинку культури, зробити ремонт, у центральному парку — прокласти алейку. Все вже ретельно обговорили та спланували. У перспективі мали вирішити питання щодо водогонів. Писав до міської ради відповідні запити, планували це робити, коли з'являться кошти. Через війну доведеться ці плани відкласти, бо складно буде із фінансуванням великих інфраструктурних проектів. Але минулої п'ятниці спілкувалися із керівництвом водоканалу, аби вирішити нагальні проблеми із водопостачанням, ремонтом мереж. Поки що робитимемо це коштом населення, споживачів.

Нині багато говорять про згуртованість українців. Проте і в бочці меду буває ложка дьогтю, бо війна зриває маски й показує справжнє нутро людей. У нас теж такі історії бувають: не всі хочуть гуртуватися і жертвувати чимось заради інших. Для прикладу, на мене поскаржилися у міську раду за те, що у комунальну квартиру поселив чотирьох харків'ян, які втекли від війни. Раніше там мешкав наш сімейний лікар, щоправда, він у квартирі вже два роки як не живе, не платив за транспортування газу. Ситуація була неприємна, проте керівництво міста у ній розібралося і навіть подякували. Не розумію такої поведінки у важкий для країни час. На щастя, таких людей меншість, бо маємо й інші приклади, яких знано більше. У нас у громаді є службовий автомобіль, котрий вірою і правдою служив остапівцям не один рік. Проте його потрібно було відремонтувати. Зрозуміло, що в країні воєнний стан, тендерних закупівель ніхто проводити не буде. Тому звернувся до одноосібників з Остап'є за допомогою. За два дні знайшли кошти, закупили запчастини і відремонтували авто, котре знову служить громаді. Надзвичайно вдячний цим небайдужим землякам. Насправді прості люди з більшим розумінням згуртувалися. Можливо ці страшні події згуртують не лише звичайних людей. Скажу відверто, що дуже хочеться, аби й великі агропробники, фермери це зрозуміли і згуртувалися заради допомоги громаді. Давно мали б усі зрозуміти: якщо ми самі не будемо розвивати свою громаду, то й ніхто нам не допомагатиме. Допомогу дають тим, хто сам щось робить. Тому хочеться, аби агропідприємства повернулися обличчям до громади, до старостату й сіл, де вони працюють, допомагали більше у плані благоустрою, забезпечення мешканців водою, з ремонтом доріг. Щоб сільський голова чи староста не з простягнутою рукою ходив, а приходив підприємець і пропонував свою допомогу. Маємо час, аби переосмислювати власне життя, повернутися обличчям до людей і подбати про свої громади.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ВОГОНЬ ЗАПЕКЛИХ НЕ ПЕЧЕ, або Чому путін вже програв Україні

Найнеприємніших сюрпризів цієї війни українці очікували від російських окупантів саме 9 травня. Бо для сусідів із мокшанських боліт ця дата — сакральна, виведена в культ, що часом відверто суперечить здоровому глузду. Тому той дикий шабаш, який на росії влаштовують саме 9 травня, вже давно прозвали переможе-сієм. У всьому цивілізованому світі перемогу над фашизмом не святкують, бо нічого святкувати, зважаючи на кількість

життів, що забрала ця війна. За різними даними загальні втрати військових та цивільного населення складають від 50 до 75 мільйонів людей. Саме тому у цивілізованому світі 8 травня, коли, власне, було підписано Акт про капітуляцію Німеччини, відзначається День пам'яті та примирення і вшановується пам'ять усіх загиблих і замордованих у тій страшній війні. І тільки СРСР, а потім і його офіційна спадкоємниця росія влаштовували цинічне свято на кістках та

крові з парадами й масовими гуляннями. Ще й грозили усі ці роки, мовляв, можемо повторити. Щоправда онуки та правнуки тих дідів, які «воювали», показали, що самі вони спроможні лише відгрібати від ЗСУ й тікати, гублячи дорогою украдені килими, пралки та унітази.

Нинішній господар Кремля на Дні перемоги особливо повернутий. З його приводу путін має особливу філософію, під яку підігнав і відверто переписану історію. Не

маючи звият та реальних перемог за понад 20 років свого «царствування», володимир володимирович вирішив вкрати у союзників перемогу. Бо його як послухати, то росія ледь не самотужки здолала Німеччину із союзниками, хоча насправді Друга світова охопила 61 країну (а це 80% населення планети), а бойові дії точилися на території 40 держав. Путін переконав власний зазомбований народ, що історія й Вікіпедія «брешуть», бо усіх перемогли

росіяни. За задумом бункерного діда 9 травня 2022 року для нього мало б стати особливим. Але українці грандіозні святкові плани зіпсували ще місяць тому, коли погнали кацапів з-під Києва. Тож парад на Хрещатику наклався мідним тазиком, як і парад у Маріуполі чи будь-якому іншому місті України — з бункеру довелося вилазити лише для того, аби подивитися на ходу решток «доблесної» другої армії світу Красною площею у Москві.

Парад ґвалтівників та вбивць на Красній площі

На своєму параді у Москві путін виглядав відверто жалюгідно. Ні, він, звісно, робив спроби мати геть зовсім інший вигляд — лідера світової держави. Та був схожий на того, ким насправді і є — нерукопозатного бункерного діда, від якого відвернувся увесь світ. Цього року парад пройшов без іноземних гостей — до путіна на свято не приїхав ніхто. Не те, щоб уважно, проте світ і Україна прислухалися до того, що скаже путін з кремлівської трибуни. Адже напередодні травневих свят росіяни закинули інформацію про купу неприємних сюрпризів і знакових заяв ВВП, які той озвучить саме 9 травня. Однак кремлівський карлик так і не оголосив загальну мобілізацію в росії. Як напередодні говорили військові експерти, у цьому немає сенсу, адже таким от чином путін розпишеться у власному безсиллі. Про війну теж не йшлося: під час своєї короткої промови ботоксний дід навіть слово «спецоперація» не вимовив. Бравурних і святкових реляцій на кшталт погроз радіоактивним попелом

усьому людству теж не було: дід вмикнув задню і почав говорити про те, що він не хоче загальносвітової війни.

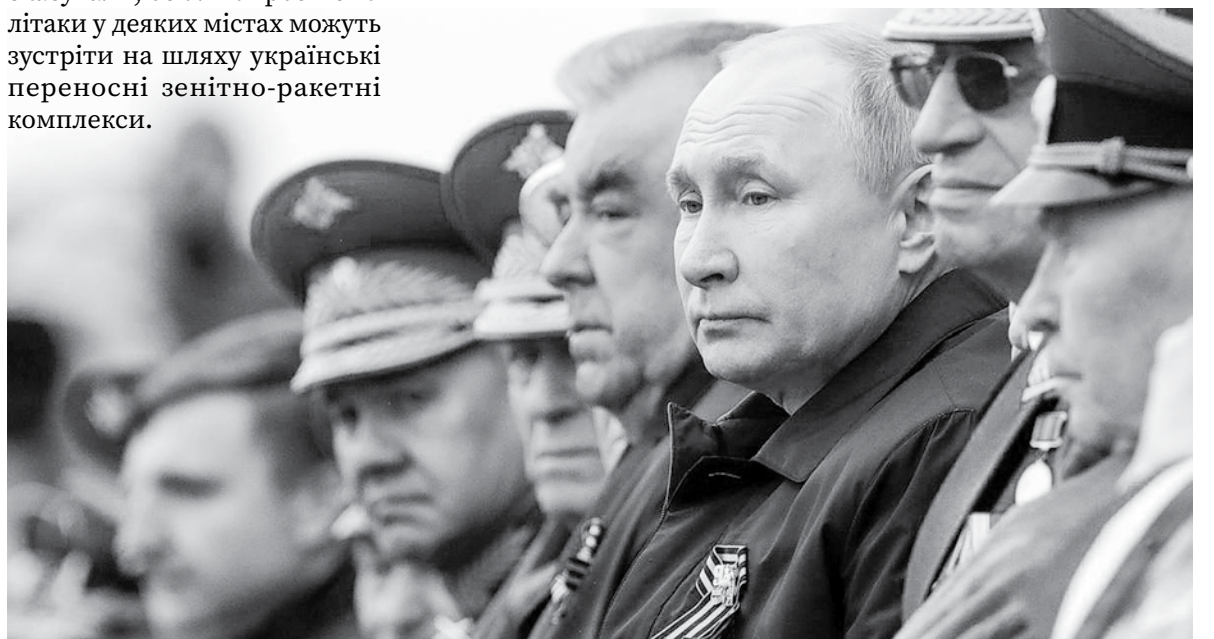
Жалюгідним виглядало і саме дійство на площі. Традиційно несли «дідів» на палках, яких після урочистого маршу так само традиційно звантажили в урни зі сміттям. Техніки на параді було мало, бо лєвова її частка згоріла в Україні або ж задіяна у бойових діях. До того ж було скасовано повітряну частину параду 9 травня у Москві, Єкатеринбурзі, Новосибірську,

Самарі, Ростові-на-Дону та інших великих містах. За офіційною версією зробили це через «погодні умови». От тільки в минулі роки негода на авіашоу не впливала. Ті ж російські медіа повідомляли, що у 2020 році рф витратила понад 540 млн рублів на «розгін хмар» для безпеки польотів військової авіації. Минулого року ця сума склала 417 млн рублів. За версією російських опозиціонерів, цього року польоти скасували, оскільки російські літаки у деяких містах можуть зустріти на шляху українські переносні зенітно-ракетні комплекси.

Українські дипломати назвали дійство у Москві парадом ґвалтівників і вбивць. Цинічним дійство було ще й тому, що бункерний дід жодного разу під час промови не згадав Україну, не говорив і про її вклад у перемогу на фашизмом. Натомість лицемірно поклав квіточки до меморіалу міст-героїв з написами «Київ» та «Одеса». Блюзнірство полягало ще й у тому, що цього ж дня

путінські війська завдали ракетних ударів по місту на узбережжі Чорного моря. По Одесі та області було випущено 7 ракет. В результаті влучань були знищені туристичні об'єкти, склад товарів широкого вжитку та торговельний центр. Останній російський пропагандистський скандалом тероборони». Внаслідок ракетного удару одна людина загинула, п'ятеро поранених госпіталізували...

Не маючи звият та реальних перемог за понад 20 років свого «царствування», володимир володимирович вирішив вкрати у союзників перемогу.

9 травня як день Ленд-Лізу

Як з'ясувалося, дядечко Джо (Байден, президент США — Авт.) ще той троляка. Бо закон про військову допомогу Україні, тобто Ленд-Ліз він підписав у сакральний для путіна день — 9 травня.

З дня, як за Ленд-Ліз проголосували обидві палати Конгресу США, президент мав 60 днів, аби підписати закон. Проте зробити вирішив це саме 9 травня, про що оголосив офіційно через прес-секретаря Білого дому і поставив підпис під історичним документом в урочистій обстановці у Овальному кабінеті Білого дому.

«Українці щодня борються за своє життя. Ціна боротьби висока, але поступ агресії коштує ще більше», — сказав Джо Байден, затверджуючи документ. Президент України Володимир Зеленський подякував Джо Байдену і написав у своєму Твіттері: «Сьогоднішнє підписання закону про Ленд-Ліз є історичним кроком. Я переконаний, що ми знову разом переможемо. І ми будемо захищати демократію в Україні. І в Європі. Як 77 років тому».

Нагадаємо, що програма Ленд-Лізу пришвидшує

надання військової допомоги для України, знімаючи всі бюрократичні перешкоди. Виконуватимуть її не лише США, але й ключові союзники НАТО. І це озброєння буде виходити за межі нинішніх поставок протитанкових і легких зенітних ракет. Йдеться про системи проти-повітряної оборони середньої та великої дальності, мобільну артилерію та військові безпілотники, а також продовольство, паливо, медичне обладнання та інше, щоб Україна могла не лише підтримувати свою боротьбу, а й перемогти окупантів.

ВІЙНА

«Ми не маємо страху»

З парадами цього 9 травня у росії ніде не склалося. Якщо вдома все пішло по бороді, то за тимчасово окуповані українські міста годі й говорити. У Херсоні небагатолюдні «переможні» гуляння організовували силами місцевих пенсіонерів, які й досі сумують за радянським союзом, та завезених із Криму ряжених, що косили під місцевих. Такі ж самі зайти з Криму та ОРДЛО створювали й картинку для російських пропагандистів у Маріуполі. Росіяни заявляють, що місто взяли, проте українські бійці й досі тримають оборону «Азовсталі» та продовжують квасити носи рашистам.

Напередодні травневих свят з-під завалів «Азовсталі» вдалося дістати ще декількасот мирних жителів та евакуювати їх на підконтрольну Україні територію. Захисники Маріуполя допомогли врятувати жінок із дітками ціною власного життя — під час евакуації двоє бійців загинули, шестеро отримали поранення.

А в суботу, 8 травня, заступник командира полку Азов Святослав (Калина) Паламар та офіцер управління розвідки Ілля Самойленко дали брифінг з укриття маріупольського заводу «Азовсталь». Захисники повідомили, що за ці 2,5 місяці вони знищили 2,5 тисячі російських військових, ще 5 тисяч ворогів отримали поранення. А це понад 15% військових втрат всієї російської армії. У Маріуполі було знищено більше 60 танків і 30

пошкоджено (10% втрат російської техніки), було знищено 10% артилерійських систем окупантів. На Маріуполь прийшлося близько 50% всіх бомбардувань.

Говорячи про евакуацію містян, Святослав Паламар зауважив, що це далеко не всі, хто знаходився в укриттях заводу. Адже територію щодня утюжать із різних видів артилерії — наземної, повітряної, з моря. Багато укриттів перетворилися на руїни, і під завалами цілком можуть бути люди.

«Ми 2,5 місяці просимо весь світ евакуювати цивільних, і лише зараз нам вдалося пару сотень цивільних евакуювати. А ще безліч цивільних було евакуйовано на територію, підконтрольну Росії, та загалом у РФ. Це радість крізь сльози, тому що до кінця робота не зроблена. Ми дякуємо за те, що в принципі вдалося домовитися, ми дякуємо міжнародним організаціям, які втрутилися, але ми чекаємо подальших дій. Ми чекаємо різких дій щодо реального режиму припинення вогню», — наголосив Святослав Паламар.

Режим припинення вогню потрібен і для того, аби евакуювати з-під завалів поранених бійців. Ідеальний варіант — забрати з Маріуполя усіх до одного наших захисників та захисниць, котрі продовжують спротив, бо добре знають: потрапити в полон для них означає смерть.

«Ніхто не очікував, що ми так довго простоїмо. І ми ще досі стоїмо.

«Багато людей нас називають героями. Насправді ми виконуємо свою роботу»

Міжнародний розголос став настільки великим, що зараз дуже багато петицій і заяв щодо нашого порятунку. Багато людей хочуть допомогти, але вони не знають як. Втрутитись могла б бути будь-яка країна, лише не Росія і не та, що підтримує Росію. Будь-яка країна, яка має достатньо мужності втрутитися і зупинити Росію, це було б добре для нас, — зауважив Ілля Самойленко і додав, що є декілька ймовірних варіантів подальшого розвитку подій. — Перший варіант: можна відкласти зброю і чекати на кінець: це буде повільна смерть від голоду або швидка — від бомб. Другий варіант: можна спробувати втекти, як боягуз. Думати

лише про власне життя, а не про обов'язок та присягу. Ситуація тут така, що ми за 100 кілометрів від наших основних позицій, тож тут не можна прорватися. Такий варіант перш за все — це великий сором. Третій варіант: можна просто здатися. Четвертий варіант, єдиний спосіб, який гарантує вам життя і вам

не буде соромно — це стояти й боротися».

Він додав, що військові на Азовсталі мають наказ тримати оборону. Бійці будуть «стояти стільки, скільки треба». «Ми не маємо страху. Він зник. Кожний день, кожна хвилина можуть бути останніми, тож страху немає», — говорить Ілля.

Про відновлення країни, доріг і підтримку захисників

Аби врятувати захисників Маріуполя, українці (і мешканці всього світу також) підписують петицію до ООН. Про порятунк міста Марії веде перемовини й президент Володимир Зеленський — із представниками міжнародних організацій, глава церков і лідерами провідних країн світу. Щоб зупинити російську воєнщину, світ продовжує накладати санкції. Цього тижня черговий пакет запровадили США. Цим американці фактично виривають язика російській пропаганді у світі, наклавши санкції проти трьох російських держканалів: «Перший», «Росія» та НТВ. Також заборонено експорт товарів у низці галузей, зокрема, атомній промисловості. А ще під санкції потрапляють 2,6 тис. офіційних осіб із росії та білорусі. До того ж американським компаніям заборонено надавати росіянам консалтингові, рекламні та бухгалтерські послуги.

Натомість Україні партнери планують вже цього тижня збільшити втричі поставки пального, щоб допомогти вирішити проблему з чергами на автозаправних станціях.

Відповідну нараду у вівторок провів і Володимир Зеленський. Уряд саме працює над тим, аби отримати зелений коридор у портах Східної Європи, укласти довгострокові контракти та накопичити державний резерв пального.

Україна не лише обороняється, а й вже починає планувати відбудову зруйнованих окупантами міст. Йдеться, зокрема й про будівництво житла для вимушено переміщених осіб у різних містах країни, про відбудову інфраструктурних об'єктів, які ворог продовжує бомбардувати та закидати ракетами. Яскравий тому приклад — сусідній Харків, де у перерві між повітряними тривогами шляховики виводять на вулиці міста дорожню техніку й проводять ремонт дорожнього покриття. До слова, відновлено автомобільне сполучення між Полтавою та Києвом. Воно було ускладнене через знищення мосту на трасі М-03 через річку Трубіж. Нині поруч із зруйнованим мостом вже збудували тимчасовий об'їзд. Тепер водіям не треба їхати через Переяслав і можна

Минулого тижня Полтавська обласна рада та ОВА започатковували нову спільну ініціативу на підтримку наших захисників.

зекономити майже годину.

Громади Полтавщини продовжують отримувати гуманітарну допомогу. Днями до області надійшла партія гуманітарної допомоги від Агентства ООН у справах біженців. Як повідомила голова обласної військової адміністрації Дмитро Лунін, йдеться про 950 наборів для приготування їжі: «У наборі є металеві каструлі, кухлі й тарілки. Такий набір буде зручним для переселенців у гуртожитках, де кілька сімей готують їжу в одному харчоблоку. Ще надійшло 950 наборів із засобами гігієни. В одному наборі є зубні паста, щітки,

рушники, засоби для миття посуду, пральні порошки. Їх також роздаватимемо сім'ям переселенців».

Продуктові набори для переселенців роздають нині у всіх громадах області. Від минулого тижня такі набори можна отримати і в приміщенні Решетилівського Центру надання адміністративних послуг за адресою вул. Покровська, 17. Про це повідомила міський голова Оксана Дядюнова. Йдеться про внутрішньо переміщених осіб, котрі зареєстровані у Решетилівці, а також селлах Хоружі, Прокопівка, Білоконі, Шкурупіївка, Колотії, Сені та Ганжі.

До слова, минулого тижня Полтавська обласна рада та обласна військова адміністрація започатковували нову спільну ініціативу на підтримку наших захисників. Дмитро Лунін разом із Олександром Біленьким передали перші 770 комплектів літньої форми для 17 добровольчих формувань територіальних громад області. Форма сертифікована відповідно до вимог Міноборони, закуповують її коштом обласного бюджету.

«Перші комплекти форми для добровольчих формувань територіальних громад спрямовуємо за призначенням! Спільне рішення депутатів Полтавської обласної ради та обласної військової адміністрації реалізовуємо для забезпечення потреб як територіальної оборони області, так і добровольчих об'єднань! Чергові комплекти форми очікуємо незабаром», — прокоментував Олександр Біленький. Додамо лише, що таких комплектів має бути ще 2000».

І на останок. Росіяни вмюють зіпсувати все, до чого торкаються своїми брудними руками. Отак сталося і з Днем перемоги, яку перетворили у страшний культ победобесія. Та нам своє робити — бити ворога на фронті, кувати перемогу в тилу, аби отримати свій власний День перемоги у народній, справді визвольній війні. І цього дня ми не святкуватимемо, а будемо згадувати героїчних титанів Маріуполя, бійців ЗСУ і вшановувати пам'ять усіх невинно убитих і закатованих українців у мирних містах і селлах. Будемо пам'ятати і будемо жити!

Настя ТОПОЛЯ

Учні із Решетилівки здобули перемоги на Міжнародному конкурсі учнівської та студентської творчості «Змагаймось за нове життя»

Ще до початку війни Решетилівської філії I ступеня надіслала 15 робіт талановитих учениць для участі у Міжнародному конкурсі учнівської та студентської творчості «Змагаймось за нове життя», який присвячений творчості Лесі Українки. Усі школярі отримали сертифікати учасників.

У номінації «Малюнок» треті призові місця посіли — учениця 4-В класу Злата Мірошник із роботою під назвою «Лілея» (керівник Валерія Коровіна), та учениця 3-Б класу Аліса Пилипенко із роботою — «На зеленому горбочку» (керівник Марія Панасенко).

Подяками у номінації «Малюнок» нагороджені — Діана Левківська, Євгенія Косенко (4-В), Поліна Єфремова (4-А), Владислава Ковба (4-Б), Вероніка Вовк (3-Г). Подяками в номінації «Декламація» нагороджені Анна Даценко (4-А) та Владислава Ковба (4-Б).

Віктор БІЛОКІНЬ

«Знай і люби свій край»: таланти із Решетилівки будуть змагатися на всеукраїнському конкурсі

До 10 травня тривала реєстрація учасників на обласну виставку-конкурс декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край», що є відбірковим етапом всеукраїнської виставки-конкурсу. Він проводиться щорічно серед вихованців освітніх закладів. Участь у I (відбіркового) етапі обласної виставки-конкурсу взяли і діти із Решетилівської громади.

У номінації «Батик» III місце посіла учениця ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Вікторія Деньга.

У номінації «Бісероплетіння» III місце зайняла учениця Калениківського ЗЗСО I-III ступенів Решетилівської міської ради Ярослава Таран.

У номінації «Живопис», у молодшій віковій категорії: I місце — учениця Решетилівської філії I ступеня ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Анастасія М'якота, II місце — учениця Потічанської філії I-II ступенів з дошкільним підрозділом ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Анжела Продан, II місце — учениця Решетилівської філії I ступеня ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Владислава Ковба.

У середній віковій категорії: I місце — учениця Покровського ОЗЗСО I-III ступенів Решетилівської міської ради Катерина Кушнір, II місце — учениця Малобакайського ЗЗСО I-III ступенів Решетилівської міської ради Іванна Міхно, III місце — учениця ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Анастасія Пікуль.

У номінації «Графіка», у молодшій віковій категорії: II місце — учениця Решетилівської філії I ступеня ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Варвара Ханко, III місце — учениця Решетилівської філії I ступеня ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Анастасія Мартинюк. У середній віковій категорії: I місце — вихованка Будинку дитячої та юнацької творчості Решетилівської міської ради Марія Вітер, II місце — учениця ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Вікторія Деньга, III місце — учениця Демидівського ЗЗСО I-III ступенів Решетилівської міської ради Юлія Пашко.

У номінації «Вироби з тіста, пластиліну, пластичних матеріалів, маси для ліплення» перше та друге місця зайняли роботи вихованця Будинку дитячої та юнацької творчості Миколи Столбцова. Друге місце посіла

вихованка Будинку дитячої та юнацької творчості Євгенія Єгорова. Третє місце розділили також вихованці Будинку дитячої та юнацької творчості — Владислав Єрьоменко та Анастасія Богдан.

У номінації «Ізонитка», у середній віковій категорії: I місце посіла учениця Калениківського ЗЗСО I-III ступенів Яна Іванець, II місце — учениця Калениківського ЗЗСО I-III Сніжана Василенко, III місце — колективна робота, учні ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» (Артьом Бережецький, Денис Бардак, Сергій Олійник, Володимир Певченко).

У номінації «Народна лялька», у молодшій віковій категорії: III місце посіла колективна робота, учні Піщанського

ЗЗСО I-III ступенів імені Л. М. Дудки.

У номінації «Художнє випалювання, випилювання, різьблення по дереву» у молодшій віковій категорії третє місце завоював вихованець Будинку дитячої та юнацької творчості Нікіта Малиш. У середній віковій категорії третє місце посів учень Остапівського ЗЗСО I-III ступенів Ілля Захарченко.

У номінації «Художня вишивка» III місце зайняла учениця ОЗ «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника» Вероніка Мірошник.

19 травня відбудеться визначення переможців, чії роботи будуть направлені на Всеукраїнську виставку-конкурс «Знай і люби свій край».

Віта ШАФОРОСТ

Нищення голодом: як росія намагалася здолати вільний спротив українців

Ціль виправдовує засоби — це цинічне правило ще з часів середньовіччя взяли на озброєння російській окупанти, які намагалися знищити вільнолюбних українців не лише за допомогою воєн та концтаборів, але й голоду. Україна пережила три хвилі голодоморів, найстрашнішим і найкривавішим із яких був голод 1932–33 років, початок якого був організований радянським режимом саме у квітні-травні 90 років тому. У рубриці «Ретроспектива» сьогодні хочемо навести факти про ті страшні події, які свого часу були описані в газеті «Голос Полтавщини» в 1941–1943 рр. (за матеріалами П. Гапчич, Ю. Юхимець та інших архівних даних, які зберігаються в ДАПО). До слова, те, як сьогодні окупанти вивозять українське збіжжя із окупованих Херсона, Донецини та Луганщини, до болю нагадує «подвиги» москалів майже століття тому.

...1933 рік. Люди тікають із села, пухнуть з голоду. Ось свідчення очевидців, що були описані у «Голосі Полтавщини»:

— Беріть, все рівно ми картоплю всю зібрали, а це...

гниль, — буркнув милостиво бригадир і пішов.

Малий Микола з матір'ю зраділи. Ще б пак! Їм дозволили забрати гнилу картоплю. Ось десть десяток є, ось уже півтора....

— Мамо дивися, до нас автомобіль їде! — гукнув Микола, побачивши, як з дороги звернуло авто.

І насправді біля них авто зупинилося. Звідти вилізла товста людина у формі ГПУ. Дихаючи перегаром горілки, людина спитала:

— Ви що робите?

— Та що ж, беремо ось цю гнилу картоплю.

— Ага, крадете!

— Ні, нам дозволили, — відповідала перелякана мати.

— Що? Паппорт твій?

— Боже! Нам бригадир дозволив... Їсті хотіли...

— Мовчать! Паппорт давай. Ось такі і грабують советську владу!

Він поїхав, сховавши до кишені материн паппорт. На другий день Микола прийшов з школи. Дома нікого не було. Він знав — хворий батько на роботі, а мати... де мати? Її теж немає. Проїшла година, друга, уроки вже повчив, а її немає.

— Піду до сусідки, може вона знає де мати.

У сусідки Микола почув страшну звістку... Матір забрали. Через якийсь час її заслали до далеких таборів. А це 5–10 років. Батько помер з голоду.

А ось інше повідомлення з газети «Голос Полтавщини» про Голодомор 1932–1933 років у селі Плоске. На той час воно було одним із найстарших сіл Решетилівського району на тихоплинній річці Полузир'я. Раніше тут біленькі хатки села були облямовані вишневими садочками та левадами. В даліні від села текла невеличка річка Плесо. Трохи збоку, на пригорку, стояла гарна кам'яна Вознесенська церква — гордість і краса села. Недалеко були поміщицькі маєтки — А. Ф. Жиглова та Я. Ф. Орандаренка. Навкруги останнього був великий гарний садок, який був обгороджений кам'яним парканом. Селяни, до приходу більшовиків, жили досить заможньо. Всього було вдосталь. Але настали часи лихоліття. Колективізація, 1933 рік... Заслання, розкуркулення... Знищено було цілі хутори, як от: Макари, Ляхівка, Тарани та багато інших. За той рік вимерла більша половина села. Село було перетворено

на купу руїн, що поросли бур'янами. Селяни намагалися тікати до міста, або на Донбас, але в основному гинули в степах та яругах. Не краще було становище і після голодного року. За «палички-трудодні» безпросвітна праця в колгоспах остаточно виснажила селян нашого краю.

За спогадами очевидців, наші люди, щоб врятуватися, їли в той період «суп з чобіт, кори та соломи». Квітки акації та зелену лободу змішували з шебуршинням від кукурудзи, розтовченими качанами, інколи з крихтами отрубів, і цю суміш варили. Старі кістки теж виварювали в кастрюлях, роздрібнювали та з'їдали. Розтирали і їли ряску. Солому товкли в ступі разом із половиною просянки і гречкою, з домішками кори з дерева. Навесні збирали траву-подорожник, змішували з отрубями і пекли млинці. Коріння з лопухів взагалі їли сирими. А вареними або печеними, замість картоплі додавали в суп, або робили з них котлети та млинці. З липи готували «щоденники», маторженики, або липники (липанки). Навесні пекли «щоденники» із розтертих бруньок липи, а липники з листя самої липи. З насіння льону пекли млинці. Був у раціоні наших пращурів і бур'ян-суп — бур'ян збирали на городах та полях, варили суп із облущених шматків кукурудзи, залишків проса та

бур'яну. Зазвичай від такого супу у людей хворіли шлунки. Кропиву збирали навесні, її молоде листя сушили в печах і готували млинці на воді. Їли жолуді — їх збирали в лісах, посадах, товкли в ступці на муку, змішували з кукурудзою і готували млинці. Із кавунів готували бекмес — згущений сок. Зі жмиху — побічного продукту після вижимки олії із соняшника, рапса, сої та льону, готували млинці. А ще із кори чи деревини — розпилювали тернову, або яблуневу колоду над простеленим полотняним рядном і потім смажили млинці із обпилок. А ще — із товченої трави та люцерни. Із гілок вишні та малини готували узвар та чай. З бояришника і шипшини варили узвар і відвар, настійки та сиропи. Терен збирали взимку. З плодів варили узвар. Бували випадки, коли голодні діти атакували ці деревця і ковтали плоди з кісточками. Після такого вони помирили в страшних муках. А ще, як згадували очевидці, на той час у селі не гавкало, не м'явало і не цвірінкало...

Та навіть страшним Голодомором-геноцидом москалям так і не вдалося зламати українську націю — яка нині веде визвольну боротьбу проти російських окупантів, щоб вже ніколи не допустити повторення Геноциду і нищення українців!

Юрій КІСІЛЬ

ЗІРКА НОМЕРУ

«Вінілосховище» знову запрошує гостей на ефірі

Після повномасштабного вторгнення РФ на територію України радіопрограма голови Полтавської обласної ради Олександра Біленького на ФМ-радіо «Relife» виходить в новому форматі.

Раніше розважальне, аполітичне та музичне шоу «Вінілосховище» нині переформатовалося і набуло нових сенсів. Оскільки наша держава веде героїчну боротьбу проти росії, ведучий зробив основний акцент на інформнапрямок. Олександр Біленький повідомляє оперативну та достовірну інформацію, розповідає способи боротьби з фейками ворога, дає відповіді на актуальні запитання стосовно ситуації в країні та області, робить аналітичні огляди.

До того ж, в ефірі нині звучать лише актуальні патріотичні хіти.

Це імпонує прихильникам авторської програми, в якій завжди гарно поєднані відвертість та трішки «перцю». Для завзятих слухачів в рамках свого ефірного часу Олександр Біленький влаштовує інтерактиви та дарує футболки з логотипами «Вінілосховища» та «Релайфу».

Нині також активно розвивається ютуб-канал «Relife FM» (<http://relife.media>). У соцмережах створені окремі сторінки радіопрограми, де автор планує подальші ефіри, знайомить слухачів з гостями наступних ефірів.

Щодо гостей, їм варто приділити окрему увагу. Адже за період створення програми у студії вже побувало чимало цікавих людей і зіркових респондентів.

Зокрема, нині по вівторках Олександр Біленький в прямому ефірі спілкується з гостями через Zoom, у четвер запрошує очільників громад Полтавщини, а по суботам дарує патріотичний мерч. У гостях у «Вінілосховища» нещодавно вже побували голови Опішнянської, Градизької та Чорнухівської громад.

3 травня гостем ефіру Олександра Біленького став депутат Одеської обласної ради, хірург і ортопед, ведучий та експерт медичного реаліті-шоу «Я соромлюся свого тіла», переможець комедійного проекту «Розсміши коміка» Валерій Ославський. Це був насичений інформаційно, надзвичайно спокійний і душевний випуск. На прохання багатьох читачів, для їхньої зручності ми підготували стенограму випуску.

«Дорогі слухачі, на прямому зв'язку — Одеса», — розпочав програму ведучий, представляючи в прямому ефірі свого гостя.

О. Біленький: Дуже раді чути Вас в ефірі, надзвичайно приємно поспілкуватися з людиною, яка була на дистанції з Президентом у 5–10 метрів.

В. Ославський: Я ніколи цим не хизувався, але зараз дам вам трохи ексклюзиву. Перший раз я познайомився з нашим Президентом, навіть у мене є фото, на Сочинському фестивалі КВК зразка 2001 року. Це найперше наше фото і перше знайомство. І я вам повинен сказати, що зараз, коли настали такі тяжкі часи і він проявив просто надзвичайну мужність, я ним дуже пишаюся. Мені

абсолютно не соромно, що я «топив за нього» тоді, коли всі кричали, що ти дурний, навіть ті колеги по роботі і в медичній, і іншій сфері. На що я сказав — у цієї людини є стрижень. І він таки в нього є.

Попри те, що кордон близько, ситуація напружена, але контрольована.

Я пишаюся нашими військовими.

Я пишаюся Генштабом. Розумію, що Одеса під постійним прицілом.

О. Біленький: Ви були переможцем шоу «Розсміши коміка» саме тоді його ведучим і журі був Володимир Зеленський. Скажіть, будь ласка, чому ви не губернатор або ж не якийсь міністр? (посміхається, — авт.)

В. Ославський: Дивіться, (сміється, — авт.) тоді напевно треба згадати, що я тричі брав участь у цьому шоу. Два рази в Україні і один раз «запоребриком». І там в журі були Галкін і на той час наш майбутній Президент. Як бачите, кумівства у нас немає. Знаєте, коли постало питання про напрямок у місцевому самоврядуванні, я відмовився брати участь у виборах до Верховної Ради. Тому що я, по-перше, цього не знаю і не вмію, а коли будуть місцеві вибори, я зможу втілити свої знання магістра місцевого самоврядування. Через рік

люди, які до мене зверталися, про це згадали і сказали: «Чоловіче, ти обіцяв — давай». Так я потрапив до списків «Слуги народу» в Одеській області. Я член комісії з охорони здоров'я і соціальної політики. І навіть зараз, в такі важкі часи, пишаюся тим, що наша комісія вже двічі збиралася. Ми розглядали питання цільової адресної допомоги людям, які цього потребували і подали адресні заявки ще до війни, і вже тоді було 180 справ і вже більше 80 під час війни. Війна війною, а людям треба жити і робити свою роботи.

О. Біленький: Якби у нас був довший ефір, ми б з вами розгорнули цікаву дискусію з приводу законів, які хочуть зняти повноваження з обласних рад. Але зараз хочу поговорити про Одесу-мату. У цьому місті я був декілька разів. Його просто неможливо не любити. Якими були ваші враження на другий день війни, коли люди зрозуміли, що це реальність?

В. Ославський: У мене ця свідомість була з першого дня. Я зрозумів, що треба формувати запас крові, і в перший день війни звернувся до громадян. І вже наступного дня ми сформували достатньо потужний запас крові у кількох лікарнях. О шостій годині ранку я вже був в обласній раді і розумів, що буде важко. Але нічого, всі працюють, всі в більшості залишилися і на своїх місцях роблять усе, щоб країна перемогла. Критичний момент був третього дня, а не першого чи другого, коли були потужні

бої за Київ. Для себе я тоді розумів, що кожна область буде бастионом і у нас були ці «довбонуті» кораблі. Я був увесь час на роботі. А через тиждень зрозумів, що ночую на роботі замість того, щоб бути зі своїми дівчатами — донькою і дружиною.

О. Біленький: 3 точки зору, що кожна область це бастион — це однозначно так. 3 приводу ваших сусідів. Дуже цікаво, яка ваша думка про ситуацію в Придністров'ї?

В. Ославський: Дивіться, я не військовий експерт. Але попри те, що кордон близько, ситуація напружена, але контрольована. Я пишаюся нашими військовими. Я пишаюся Генштабом. Розумію, що Одеса під постійним прицілом. У нас в морі 4 підводні човни, які мають ракетні установки. Але враховуючи, що їхній первинний план зірвався, бо вони хотіли зайти танками з Миколаєва — це типова класична московська недолуга тактика. Російський корабель, дякувати, дійшов вказаного напрямку. Треба розуміти, що до Москви ми артилерією не дістанемо, а от якщо з Придністров'я буде хоч один вистріл — буде відповідь моментально. Щоб посилити те угруповання, треба слати літаки туди, а це можливо або через Румунію або Україну. Я більш ніж упевнений, що через Румунію не полетять — побояться НАТО. Якщо ж підуть через наш простір — ми готові, у нас вже є С-300.

О. Біленький: У мене також тотожне питання стосовно обороноздатності Одеської області, яка уособлює монументальну Маму, яка готова дати віддачу тому, хто наблизиться на відстань витягнутої руки. От чому замінили голову ОВА?

В. Ославський: Не замінили, просто в Одесі призначили військового, враховуючи всі ризики. Тому було прийнято принципове рішення призначити начальником військової адміністрації саме військову людину. А губернатор нікуди не дівся, він і далі працює, намагається допомагати, але керівництво області наразі — на панові Марченку, людині дуже сміливій, з бойовим досвідом.

О. Біленький: У своєму полтавському «міні-парламенті» ми теж відкинули політику і намагаємося працювати на нашу спільну перемогу, задля благополуччя Полтавщини і своєї України. І головне, що ми не хочемо ніяких мирних умов на підставі анексії наших територій. У нас є історична можливість поставити крапку, припинити страждання і біль українського народу.

Слава Україні! Героям слава!

Юлія ГРІНЧЕНКО

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок.
Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

ЖИВНІСТЬ

■ Продам козликів і козочек породи Ламанча. Вік 1 місяць.
Тел. 095-607-95-37

■ Куплю теля.
Тел. 095-914-64-97

РІЗНЕ

■ Продам акумулятор 6СТ92 (Турція). Тел. 095-914-64-97

■ Продам коробку швидкості ГАЗ-53 б/в та новий блок шестернь до неї. Причипний пристрій на ЗАЗ 40КС та двигун з коробкою швидкості, б/в. Тел. 098-204-48-97

■ Продам холодильник ИНЕЙ. 500 грн.
Тел. 095-60-15-853

■ Запрошую самотнього вдовця до себе. Не старше 70 років.
Тел. 095-60-15-853

■ Проводжу дитячий лікувальний масаж немовлятам від 2-х місяців та ЛФК. Сертифікований спеціаліст з досвідом роботи.
Тел. 050-949-15-97, Тетяна.

■ Продам різнокольорові українські хустки на вибір.
Тел. 2-36-27, 099-194-25-89

■ Шукаю людину, яка догляне стареньку бабусю за житло.
Тел. 2-84-61

■ Продам ел. котел газовий «Феролі», б/в.
Тел. 066-809-45-78

■ Продам куці барбарису.
Тел. 095-561-31-81

■ Продам куці чайної троянди. Тел. 095-561-31-81

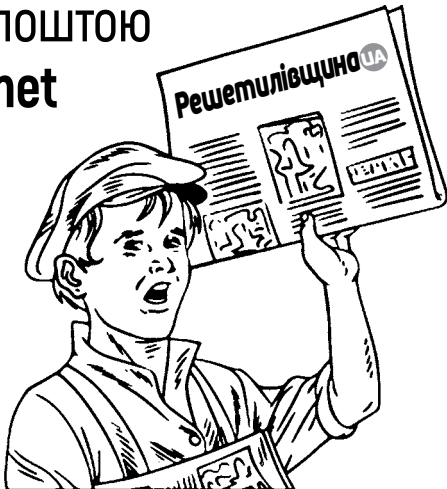
■ Продам велосипед жіночий, виробництво ХВЗ.
Тел. 095-561-31-81

■ Продам ел. корморізку, 2800 обертів. Тел. 066-809-45-78

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером телефону

050-675-07-36

ТОВ «Агротехсервіс» реалізує **молочних високопродуктивних корів** на держання першої та другої лактації в кількості 5 голів на вибір. Ветеринарні документи в наявності. Ціна договірна.

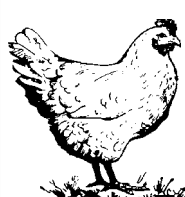
066-340-01-86

050-201-90-65

Вироби з металу

Гаряча та холодна ковбанка. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08,
(098) 903-65-41

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку.

Несуть крупні яйця.
Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14,
(068) 469-84-32

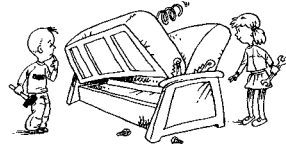

Вантажні перевезення.

Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер.
Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13,
(098) 305-27-67, Сергій

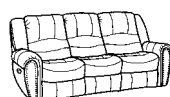
Ремонт м'яких меблів.

Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58,
(095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу. Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25,
(099) 343-31-00

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Про факти підвищення цін жителі Решетилівської громади можуть інформувати робочу групу за телефоном **066-594-54-94**

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Центр збору/видачі речей для тимчасово переміщених осіб постійно проводить

збір подушок, ковдр, рушників та постійної білизни!

Речі мають бути в гарному стані або нові. Білизна – лише нова!

Місце збору: міський будинок культури.

Час роботи: ПН-ПТ з 10:00 до 16:00.

Якщо є можливість допомогти – допомагайте! Добро завжди повертається.

УВАГА!

Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**

У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28

099-390-06-89

050-321-60-31

099-390-06-95

050-070-09-42

099-390-06-98

050-530-07-36

050-070-11-02

050-070-11-27

УВАГА!

Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**

Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30

067-402-62-67

050-309-71-24

067-503-32-71

050-309-71-20

067-503-32-54

УВАГА!

ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».

Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07

066-617-35-49

066-617-37-55

066-621-91-84

050-309-71-30

УВАГА!

Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)

066-62 96-285

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою:
вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ

Джерела неприємних запахів у домі: шукаємо і знешкоджуємо

Запахи мають значення, і в будинку, де живемо і приймаємо гостей, насамперед. Комусь хочеться, щоб вдома панував свіжий, трохи цитрусовий аромат, як у холі шикарного готелю. Іншим комфорту додає аромат свіжоспеченого пирога з яблуками, ванільного печива чи ледь вловимий аромат спецій із кухні. Аби додати затишку своєму будинку чи квартирі, ми купуємо освіжувачі повітря та дифузори з ароматами всіх квітів світу, або ж влаштовуємо на підвіконні кімнатні «городики» і засіваємо пряні трави та квіти. Та в грандіозні плани завжди втручається реальність, тобто незрозумілі й не завжди приємні «аромати», нав'язливі та набридливі й часто-густо аж ніяк не приємні. Якщо у вашому будинку з'явилися такі, аби їх позбутися, варто звернути увагу на декілька місць.

Відро для сміття

Порада з розряду «капітан очевидність», бо врешті-решт будь-яке сміття «пахне». Але справа не тільки в тому, що його треба регулярно викидати. У відрі можуть накопичуватися зайва рідина і крихти, що стають причиною поганого запаху, який залишається навіть після того, як ви винесете сміття. Щоб очистити відро, фахівці рекомендують скропити його розведеним відбілювачем, залишити на пару годин, а потім добре промити водою з милом.

Також пропонується ще один підхід: виділити для особливо брудного сміття, яке неприємно пахне, спеціальне відро і виносити його частіше.

Підстилки і миски домашніх тварин

Кішки і собаки, безумовно, такі ж члени сім'ї, як і всі інші. Однак домашні улюбленці

набагато частіше стають джерелом неприємного запаху.

Коли тварини линяють і шерсті стає більше, збільшується і кількість бактерій. Щоб уникнути цього, регулярно купайте чи вичісуйте свого улюбленця. А ще — щотижня промивайте його підстилку і миски водою з милом (без агресивних хімікатів!). Також слід частіше пилювати місце, де збирається найбільше шерсті. Це дивани і ліжка, а також підлога під ними.

Кошик для брудної білизни

Його не варто тримати у ванній кімнаті, а краще поставити в спальні або в далекій шафі. При певній вологості бактерії починають активніше розвиватися, через що і виникає неприємний запах. Коли у вас з'являються брудні і при цьому вологі речі, які треба випрати, варто зробити це відразу, а не кидати їх до кошика.

Постільна білизна

Серед найбільш непримиренних ворогів приємного аромату в будинку — простирадло. З часом воно просочується потом і іншими природними виділеннями організму, покривається пилом і брудом. Фахівці радять прати постільну білизну щотижня, якщо ви приймаєте душ вранці, або кожні два тижні, якщо ви робите це ввечерами перед сном.

Пральна машина

У приладах, які постійно контактують з водою, може утворюватися цвіль, а це ідеальне середовище для «смердючих» бактерій. Щоразу, коли ви відкриваєте і закриваєте дверцята пральної машини, волога від чергового циклу прання залишається всередині. Те ж саме стосується і контейнеру для порошку — ще

одного улюбленого місця цвілі.

Щоб уникнути неприємностей, завжди після чергового прання залишайте дверцята машини і ємність для порошку відкритими хоча б на кілька годин. А якщо ви все-таки виявили цвіль, змішайте білий оцет з харчовою содою в рівних пропорціях і протріть уражені ділянки.

Посудомийна машина

Вона, як і пральна, є чудовим місцем для утворення цвілі і неприємного запаху. Особливо з урахуванням того, що посудомийна машина має справу з шматочками їжі, які залишаються на використаних тарілках. Не забувайте регулярно чистити посудомийну машинку і запускати режим турбосушки без посуду. Якщо кошики всередині машини починають покриватися цвілью, замочіть їх в розчині з розведеного відбілювача і теплої води, залиште на 30 хвилин, а потім гарненько промийте.

Нові меблі

Можливо, ви вважаєте, що нічого не зрівняється з запахом нових меблів — це чарівний аромат свіжої упаковки і незайманої речі. Однак він може нести небезпеку для здоров'я. Насправді специфічний запах меблів надають летючі органічні сполуки. Агентство з охорони навколишнього середовища США зазначає, що вони здатні викликати головний біль, дратувати очі, ніс і горло і навіть шкодити печінці та ниркам.

Найефективніший спосіб позбутися від летючих сполук — використовувати очищувач повітря з вугільним фільтром. Якщо сильний запах нових меблів зберігається довше місяця, варто подумати про повернення покупки.

Настя ТОПОЛЯ

СТРАВА ТИЖНЯ

Кабачки в клярі з горіхами, чилі та йогуртом

І н г р е д і є н т и :
500 г кабачків, 1–2 яйця, 4 ст. л. пшеничного борошна, 30 г ядер волоських горіхів, 2 ст. л. соняшникової олії, 100 г натурального густого несоленого йогурту, 1 дрібка перцю чилі в пластівцях, 2 гілочки м'яти, сіль та перець до смаку.

Кабачки помийте та поріжте однаковими кружальцями завтовшки 5 мм. Підготуйте інгредієнти для кляру. В невеличкій мисці збийте виделкою 1–2 яйця, додайте сіль та перець до смаку. В окрему пласку тарілку всипте 4 ст. л. пшеничного борошна.

Розігрійте пательню з олією і обсмажте кабачки до золотистої скоринки з обох боків.

Розігрійте пательню з 2 ст. л. соняшникової олії. Беріть один кружечок занурюйте його спочатку в борошно, а потім у збите яйце, потім знову в борошно.

Смажте на пательні з обох боків до золотавої скоринки. Викладайте на паперовий рушник, аби позбутися зайвого жиру. Якщо олії у пательні замало, додайте ще.

Ядра волоських горіхів (30 г) подрібніть за допомогою ножа чи складіть у чистий рушник та побийте кулінарним молотком. Перекладіть кабачки в кляр і тарілку, посипте горіхами, пластівцями перцю чилі та листочка м'яти з двох гілочок. За бажанням збільште кількість перцю та використовуйте слайси свіжого. Зверху викладіть 100 г натурального густого йогурту без цукру. Також з цих складників — йогурту, горіхів, перчику чилі та м'яти — можна зробити соус, змішавши всі інгредієнти в посуді. Потім покладіть його на кожен кружечок чи подайте в окремій соусниці. Виберіть варіант до вашого смаку.

Прості способи почистити старі плями на меблях

Як не бережи м'які меблі, але одного разу на оббивці з'являються плями, тканина затирається або засмалюється. Хтось в такому випадку вирішується на перетяжку, хтось вважає за краще чистити меблі в домашніх умовах побутовою хімією. Але є способи більш прості і куди менш витратні. Щоб видалити засмалювані плями, цілком підійдуть сіль, сода, оцет або навіть піна для гоління.

Сіль. Щоб видалити старі плями, найпростіше приготувати концентрований розчин з солі і теплої води. На 2 літри води потрібно 2 столові ложки звичайної солі, після чого розчином потрібно обробити пляму і залишити на 20 хвилин, а потім промити тканину вологою губкою.

Свіжі плями досить просто присипати сіллю і через 15–20 хвилин прибрати її пилюсопом.

Сода. Змішайте соду з водою в співвідношенні 1:1 і нанесіть отриману кашоподібну масу на проблемну ділянку. Якщо

матеріал дозволяє, то використовуйте щітку з м'яким ворсом, якою потрібно м'яко втерти склад в тканину і залишити до повного висихання, після чого пропилососити.

Залишки соди прибирають вологою губкою.

Оцет і сода. Засмалювані плями також легко дозволить прибрати сода і оцет. Для цього на 100 мілілітрів оцту потрібно взяти 0,5 літра води і 1 столову ложку соди. Всі інгредієнти потрібно змішати в пульверизаторі, після чого обробити меблеву оббивку і залишити на 10 хвилин.

Залишки засобу видаляються губкою.

Піна для гоління. Цей трюк ідеально підходить для світлої тканини. На пляму наносять трохи піни і акуратно втирають в тканину рукою, після чого залишають на 20–30 хвилин. Залишки засобу потрібно видалити вологою губкою і протерти тканину сухою тканиною з мікрофібри.

Олександр СТЕПАНЕНКО

